

at de gamle, som har 1 233 Kr., dog skal have 50 Kr. i Aldersrente? Det er det, det ærede Medlem gør, og det er det, vi vil bort fra, ligesom han, hvad jeg nævnte før, finder, at de her i København, der har en Kapital paa mellem 22 000 og 23 300 Kr., skal have 100 Kr. i Aldersrente, eller at de i Købstæderne, som har en Kapital, der gaar op til 19 237 Kr., dog skal have Aldersrente, eller at de paa Landet, der har godt 15 000 Kr., skal have Aldersrente. Jeg tror, at det ærede Medlem i Virkeligheden maa erkende, at derved kommer de til at give Aldersrente til Folk, der har det betydelig bedre end mange Arbejdere, der lever derude, og mange Husmænd og Smaaahaandværkere.

Derfor er det min Formening, at det ærede Medlem havde handlet mere ret, om han paa dette Omraade havde slaaet Følge med de tre andre Partier. Men nu tænker jeg, at det ærede Medlem, efter de Udtalelser, jeg her har fremsat, ikke mere vil tale om Attentat paa de gamle, men derimod vil udtrykke sin Glæde og Taknemmelighed paa de gamles Vegne — det venter jeg af det ærede Medlem — og saa erkende, at hans Kritik har været uberettiget. Saa vilde det ærede Medlem handle ret, og han vilde glæde de gamle, naar de fik at vide, hvordan det virkelige Forhold er. Og han vilde ikke alene det, men han vilde ogsaa glæde sig selv; thi den egentlige Glæde i Verden er netop Glæden ved at glæde andre, og det vil jeg anbefale det ærede Medlem. Han gjorde derved en god Gerning, tog Mismod og Utilfredshed bort fra de gamle, og Glæden vandt han selv.

Med disse Bemærkninger skal jeg atter anbefale det høje Ting at stemme for alle de af Ministeren stillede Ændringsforslag, som er tiltraadt af et Flertal, og at stemme imod Mindretallets Ændringsforslag.

Holger Larsen: Foruden de af mig tidligere omtalte Flertalsforslag samt det af mit Parti stillede Mindretalsforslag er der stillet en Række Mindretalsforslag fra det radikale Partis Side, og jeg maa meget beklage, at dette andet Mindretal har forladt det Forlig, som samtlige fire Partier var blevet enige om i det andet høje Ting i November. Det er min Opfattelse, at de to Partier, det radikale Venstre og Socialdemokratiet, vilde have staaet stærkest ved at stille sig paa et allerede i det andet Ting opnaaet Forlig, hvorom alle Partier har været enige. Det vilde have gavnet de gamle betydelig mere end den Stilling, dette andet Mindretal har indtaget nu.

Dette Mindretal har indtaget et Stand-

punkt midt imellem det Forlig, som blev sluttet i Landstinget, og det Nedskæringsforslag, som Regeringspartierne nu har foreslaaet. Men medens man fra Flertallets Side vil spare 9½ Mill. Kr., ønsker dette Mindretal kun at spare 5½ Mill. Kr. paa de gamle. Naar man vil dette, siger den ærede Ordfører Hr. Holdgaard, er det af Hensyn til Statens Nød, og han opererede med Tal til Aldersrenten paa op mod 70 Mill. Kr. Jeg er nu ikke saa flot; naar jeg ved, at den koster 66½ Mill. Kr., er jeg ikke saa flot, at jeg opererer med større Tal, saa holder jeg mig til den Bekostning, der i Virkeligheden er, de 66½ Mill. Kr. Dertil kommer, at det forekommer mig at være mere rigtigt i Stedet for at se paa Samfundets Nød — den Nød, jeg i øvrigt slet ikke vil anerkende — at se paa de gamles Nød, og sætte deres Understøttelse ud fra, hvad de trænger til at faa. Det synes jeg er det eneste rigtige Udgangspunkt, naar man skal foretage en Bedømmelse i denne Sag.

Det Forslag, Mindretallet her har søgt at faa sig et Mellemstandpunkt paa, er blevet nødvendiggjort, efter at den ærede Ordfører allerede ved første Behandling gjorde sig til Talsmand for, at de gamle ikke skulde skæres ned, men at der alligevel skulde spares. Vi var fra alle Sider den Gang ganske klare over, at det vilde blive lidt vanskeligt for det ærede Medlem at opfylde det Løfte, han da gav, og nu har vi altsaa Lejlighed til gennem Mindretallets Forslag at se, paa hvilken Maade han søger at opfylde sine Udtalelser — og Forslaget kunde vel saa ikke komme til at se stort anderledes ud. Man bemærker nu alligevel, at der i det ærede Medlems Forslag trods alt er en Hældning over mod de konservative Partier, thi 5½ Mill. Kr. er jo mere end Halvdelen af 9½ Mill. Kr. Der er altsaa den samme Tendens her, som der har været i andre Lovforslag; dèr, hvor Hjertet er, følger man efter, og der er altsaa en Hældning over mod Flertallets Standpunkt. Jeg nævner det kun for at vise, hvor det radikale Partis Sympati ligger.

Det ærede Medlem har altsaa faaet den vanskelige Opgave at skulle blæse samtidig med, at han har Mel i Munden, og det forekommer mig ikke, at det helt er lykkedes ham at forklare, hvorledes han har fundet de vises Sten, de 5½ Mill. Kr., han sparer; thi han kommer jo ikke bort fra, at disse 5½ Mill. Kr. maa de gamle aflevere, der er ikke andre Steder at tage dem fra. Og derfor opfylder det ærede Medlem ikke